

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Φιλοσοφική Σχολή

ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Για τον Μίκη Θεοδωράκη

Τα μέλη του Τμήματος Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κρήτης εκφράζουν τη βαθιά θλίψη τους για τον θάνατο του Μίκη Θεοδωράκη και τα θερμά τους συλλυπητήρια στους οικείους του.

Το Τμήμα μας είχε την τιμή να τον αναγορεύσει επίτιμο διδάκτορά του το 2005. Στον ίδιο και το έργο του αφιέρωσε το διεθνές διεπιστημονικό συνέδριο «Μουσική και Συμπαντική Αρμονία» που διοργάνωσαν τον Μάρτιο του 2006 οι συνάδελφοι Γιάννης Κουγιουμουτζάκης και Γιώργος Νικολακάκης. Σε αυτό συμμετείχαν προσωπικότητες των γραμμάτων και των τεχνών –φιλόσοφοι, ανθρωπολόγοι, ψυχολόγοι, μουσικολόγοι, θεατρολόγοι, αστροφυσικοί, νευροεπιστήμονες και άλλοι- και ο τιμώμενος παρουσίασε σε παγκόσμια πρώτη πέντε συμφωνικά έργα του.

Μουσικοσυνθέτης, λογοτέχνης και μεγάλος αφηγητής, ασυμβίβαστος πολιτικός στοχαστής και επαναστάτης, ο Θεοδωράκης υπήρξε μια παγκόσμια εμβληματική προσωπικότητα. Με το πλούσιο και πολυσχιδές έργο του άνοιξε καθοριστικούς νέους δρόμους στη μουσική και το τραγούδι του τόπου μας. Καινοτόμησε στη μελοποίηση του ποιητικού λόγου του Σεφέρη, του Ελύτη, του Ρίτσου, του Neruda και άλλων, ενώ εκτός από το λαϊκό και το έντεχνο μουσικό έργο του, έγραψε και κλασικές συμφωνικές συνθέσεις εν πολλοίς ακόμη άγνωστες.

Ο Θεοδωράκης συμμετείχε στην εθνική αντίσταση (1941-44) από τις τάξεις του ΕΑΜ, και φυλακίστηκε και εξορίστηκε για τις ιδέες του. Σε ολόκληρη τη ζωή του δεν σταμάτησε να αγωνίζεται με πάθος για τα ιδανικά της ελευθερίας, του σοσιαλισμού και της κοινωνικής δικαιοσύνης, της εθνικής ανεξαρτησίας, και της ανάδειξης της πολιτισμικής ταυτότητας των Ελλήνων. Διώχτηκε από την Απριλιανή δικτατορία της οποίας υπήρξε σφοδρός πολέμιος. Με την απελευθέρωσή του, έθεσε τις μουσικές του δημιουργίες στην υπηρεσία του αντιδικτατορικού αγώνα παρουσιάζοντάς τις σε εκατοντάδες συναυλίες και πολιτικές εκδηλώσεις σε πάρα πολλές χώρες.

Ο θάνατός του σημαίνει το οριστικό τέλος μιας εποχής που χαρακτήρισε και σημάδεψε την Ελλάδα και τον κόσμο.

Όπως θα μας τραγουδούσε ο ίδιος:

«Μεσ στις μάχης τη φωτιά με πήρες, Χάρε πάμε στα περβόλια για χορό»...

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της κρητικής γης που θα τον σκεπάσει.